Wie zijn de 144.000?

door: Gerard Oudijn

www.gezondewoorden.nl

1. de 144.000 (1): wanneer?

Wie zijn de 144.000 die genoemd worden in Openbaring? Het antwoord op die vraag zou niet moeilijk moeten zijn. Het getal 144.000 wordt slechts drie keer genoemd in de Schrift en alle keren in het laatste Bijbelboek. Alle drie de keren heeft het betrekking op dezelfde groep: dé 144.000 (Opb. 7:4; 14:1,3).

Toch bestaan er veel misverstanden over wie zij zijn. Het bekendste voorbeeld is natuurlijk de uitleg van de Jehova's Getuigen. Maar daarnaast weet men zich vaak ook geen raad met deze groep. En als men wel een idee heeft, wordt hun optreden vaak chronologisch verkeerd geplaatst, zodat de onduidelijkheid blijft. Toch meen ik dat het niet moeilijk is om de 144.000 en de tijd waarin zij optreden te identificeren binnen de samenhang van de gebeurtenissen waarin ze genoemd worden.

tijdstip
Het is belangrijk om vast te stellen *wanneer* de 144.000 op het toneel verschijnen. En dat is niet moeilijk, omdat het gedeelte waarin de 144.000 geïntroduceerd worden, een chronologische aanwijzing bevat.

> *Openbaring 7 (naar ISA)*
> [1] En daarna zag ik vier boodschappers, die op de vier hoeken van de aarde staan, die de vier winden van de aarde vasthouden, opdat er geen wind zal waaien over de aarde, of over de zee, of over enige boom.
> [2] En ik zag een andere boodschapper, die opkomt van de opgang van de zon, die het zegel van de levende God heeft; en hij roept met een luide stem tot de vier boodschappers, aan wie het werd gegeven het land en de zee te beschadigen,
> [3] en hij zegt: Breng geen schade toe aan het land en aan de zee, en ook niet aan de bomen, totdat wij de slaven van onze God aan hun voorhoofd zullen verzegelen.
> [4] En ik hoor het getal van hen, die verzegeld zijn: honderdvierenveertigduizend, die verzegeld zijn (…)

tijdsaanduiding
En daarna, of *na dezen*, zegt Opb. 7:1. Dat is *ná* de opening van *het zesde zegel* (Opb. 6:12) en *vóór* de opening van *het zevende zegel* (Opb. 8:1). Openbaring 7 vormt daarmee een onderbreking tussen het zesde en zevende zegel. Na de opening van het zevende zegel volgt een stilte van ongeveer een half uur en vervolgens worden de zeven bazuinen geïntroduceerd (Opb. 8:1-2). Na de opening van het zevende zegel volgen de zeven bazuinen.

Het *zesde zegel* markeert een opvallend tijdstip, dat we vaak beschreven vinden in de profetie.

> *Openbaring 6 (naar ISA)*
> [12] En ik zag, wanneer Hij het zesde zegel opent: en er werd een grote aardbeving, en de zon werd zwart als een haren zak, en de gehele maan werd als bloed.
> [13] En de sterren van de hemel vallen op de aarde, zoals een vijgenboom haar onrijpe vijgen afwerpt, wanneer zij door een harde wind geschud wordt.

wanneer?
Bij het *zesde zegel* vindt er een grote aardbeving plaats, de verduistering van zon en maan en andere tekenen aan de hemel. Ook Jezus sprak in Zijn "rede over de laatste dingen" over deze gebeurtenis en zegt erbij *wanneer* dit zal zijn.

> *Mattheüs 24 (naar ISA)*
> [29] *En onmiddellijk na de verdrukking van die dagen*, zal de zon duister gemaakt worden, en de maan zal haar lichtschijnsel niet geven, en de sterren zullen van de hemel vallen, en de machten van de hemelen zullen geschud worden.

onmiddellijk na de verdrukking
De tekenen bij het *zesde zegel* vinden dus plaats *onmiddellijk na de grote verdrukking*. Vervolgens, vóór de opening van het zevende zegel, worden de 144.000 verzegeld. Eerder wees de Heer erop dat dit *de grote verdrukking* betreft (Matth. 24:21). Het *zesde zegel* markeert *het einde van de grote verdrukking* en *dat is het moment dat de 144.000 verzegeld worden*.

Israël
De zeven zegels hebben betrekking op *Israël*. In Openbaring 5:1 ziet Johannes een boekrol, verzegeld met zeven zegels. Deze boekrol doet denken aan de verzegelde koopakte uit Jeremia 32:8-14, die betrekking had op het recht van lossing van land. De vraag wordt opgeworpen, wie er waardig is de boekrol te openen en haar zegels te verbreken (Opb. 5:2)? *Wie is de rechtmatige eigenaar?*
Er is er maar Eén die het recht op lossing heeft (Jer. 32:8) en dat is *de Leeuw uit de stam van Juda, de wortel van David* (Opb. 5:5). Even verder wordt Hij nog nader beschreven als *het Lam, staande als geslacht* (Opb. 5:6).

Christus Jezus
Het is Christus Jezus, de Zoon van God, die Zichzelf heeft gegeven als *losprijs voor allen* (1 Tim. 2:6). Hier staat de loskoping in verband met het koningschap en priesterschap: "U maakt hen voor onze God tot een koninkrijk en priesters" (Opb. 5:10). Dat grijpt terug op Israëls roeping om een koninkrijk van priesters te zijn (Ex. 19:6).

de zegels
Het Lam opent de zegels van de boekrol (Opb. 6:1, 3, 5, 7, 9, 12; 8:1). Het eerste zegel brengt een ruiter op een wit paard, die een *schijnvrede* of *tijdelijke vrede* brengt. Deze vrede is vals, want het wordt weggenomen door het volgende paard. Vergelijk ook met 1 Thess. 5:3, waar staat: *En wanneer zij zullen zeggen: vrede en zekerheid, dán onverwachts, overkomt hen een totaal verderf*.

de ruiters
Dit rode paard *neemt de vrede weg* en brengt *oorlog* (Opb. 6:4), vervolgens verschijnt er een zwart paard dat staat voor *hongersnood* (Opb. 6:5) en het laatste groene paard brengt *dood en verderf* (Opb. 6:8). Het eerste witte paard doet denken aan de Messias, die ook zal verschijnen op een wit paard (Opb. 19:11). Maar hij is een *valse* Messias, want deze ruiter *lijkt* een vrede te brengen, die geen echte vrede is, omdat het uitmondt in verderf. De andere paarden symboliseren dan ook *de grote verdrukking* die over Israël komt, na een periode waarin men zal zeggen: *vrede en zekerheid* (1 Thess. 5:3).

de grote dag van hun toorn
Het is ná deze periode van de grote verdrukking dat de 144.000 verzegeld worden. Daarna volgt een periode die wordt genoemd *de grote dag van Hun toorn*, verwijzend naar de toorn van God en het Lam (Opb. 6:17). Deze periode wordt gesymboliseerd en beschreven als *zeven bazuinen*. Dát is dan ook de periode *waarvóór* de 144.000 verzegeld worden. Daarover meer in het volgende hoofdstuk.

2. de 144.000: wie zijn zij?

In het vorige hoofdstuk hebben we met name gekeken naar *het moment* waarop de 144.000 geïntroduceerd worden. Dat is ná de grote verdrukking. Maar wie zijn zij? Over hun identiteit hoeven we niet te gissen. Zij worden genomen *uit de twaalf stammen van Israël*: twaalf maal twaalfduizend verzegelden. Het getal *twaalf*, dat in de Schrift bij uitstek met Israël verbonden is, valt daarbij direct op.

> *Openbaring 7 (naar ISA)*
> [4] En ik hoor het getal van hen, die verzegeld zijn: honderdvierenveertigduizend, die verzegeld zijn, uit elke stam van de zonen van Israël.
> [5] Uit de stam Juda twaalfduizend, die verzegeld zijn; uit de stam Ruben twaalfduizend; uit de stam Gad twaalfduizend;
> [6] uit de stam Aser twaalfduizend; uit de stam Naftali twaalfduizend; uit de stam Manasse twaalfduizend;
> [7] uit de stam Simeon twaalfduizend; uit de stam Levi twaalfduizend; uit de stam Issafschar twaalfduizend;
> [8] uit de stam Zebulon twaalfduizend; uit de stam Jozef twaalfduizend; uit de stam Benjamin twaalfduizend, die verzegeld zijn.

een gelovig Israël
In de grote verdrukking zal twee derde van het volk in het land omkomen (Zach. 13:8). Het derde deel dat overblijft, zal de naam van JAHWEH aanroepen (Zach. 13:9). Ook de profeet Joël spreekt hierover. Joël noemt dezelfde tekenen aan de hemel als Opb.6:12 en Matth.24:29.

> *Joël 2 (naar ISA)*
> [31] De zon zal veranderd worden tot duisternis, en de maan tot bloed, voordat de grote en gevreesde dag van JAHWEH komt.
> [32] En het zal zijn, dat ieder die de naam van JAHWEH aanroept, zal ontsnappen, want op de berg Sion en in Jeruzalem zal ontkoming zijn, zoals JAHWEH zegt, en onder de overlevenden, die JAHWEH roept.

de naam van JAHWEH aanroepen
Eerst lezen we over de tekenen aan de hemel die we ook zagen bij het zesde zegel in Opb. 6:12 en waarvan de Heer zei dat het zal zijn *onmiddellijk na de verdrukking van die dagen* (Matth. 24:29). Vervolgens lezen we dat het overblijfsel de naam van JAHWEH zal aanroepen en zal ontkomen.

Zijn wederkomst voor Israël
Hoe dit gebeurt, en waaraan zij zullen ontsnappen, lezen we in Zacharia 14. Hier wordt het tijdstip beschreven dat alle natiën zich ten strijde verzameld hebben tegen Jeruzalem en de stad veroverd en geplunderd zal worden (Zach. 14:1). Maar God Zelf zal Zich tegen de natiën keren (Zach. 14:3). Dit is het moment waarop het overblijfsel, zoals we hiervoor zagen, in uiterste nood de naam van JAHWEH aanroept. Dan zal Christus verschijnen, Degene die het beeld is van de onzienlijke God.

> *Zacharia 14 (naar ISA)*
> [4] En zijn voeten zullen in die dag staan op de Olijfberg, die op het gezicht van Jeruzalem ligt, aan de oostzijde. En de Olijfberg zal middendoor worden gespleten, oostwaarts en westwaarts, tot een zeer groot dal. En de ene helft van de berg zal noordwaarts wijken, en de andere helft zuidwaarts.
> [5] En jullie zullen vluchten in het dal van mijn bergen. (…) En jullie zullen vluchten, zoals jullie vluchtten voor de aardbeving in de dagen van Uzzia (...)

de Olijfberg gespleten
Bij deze gebeurtenis zal de Olijfberg splijten, zodat het overblijfsel dat de naam van JAHWEH aanroept, kan ontkomen. Een gebeurtenis die doet denken aan een enorme *aardbeving*. Ook in vers 5 wordt aan een aardbeving gerefereerd. Merk op dat eveneens in Opb. 6:12, bij het zesde zegel, *een grote aardbeving* wordt genoemd.

een gelovig Israël
Het uiteindelijke overblijfsel van het volk, een derde deel (Zach. 13:8), zal een *gelovig Israël* zijn. God zal zeggen: *het is Mijn volk* en het volk zal zeggen: *JAHWEH is mijn God* (Zach. 13:9). Israël was immers voor een tijd *Lo-Ammi (=niet Mijn volk)* en God zou weer tot haar zeggen: *Ammi (=Mijn volk)*, zoals voorzegd door de profeet Hosea (2:22).

waarom verzegeld?
Uit een *gelovig Israël* worden de 144.000 geselecteerd, uit elke stam twaalfduizend (Opb. 7:5-8). Maar *waarom* worden zij *verzegeld?* Dit lezen we in de eerste verzen van Openbaring 7, waar de 144.000 geïntroduceerd worden.

> *Openbaring 7 (naar ISA)*
> [1] En daarna zag ik vier boodschappers, die op de vier hoeken van de aarde staan, die de vier winden van de aarde vasthouden, ***opdat*** er geen wind zal waaien over de aarde, of over de zee, of over enige boom.
> [2] En ik zag een andere boodschapper, die opkomt van de opgang van de zon, die het zegel van de levende God heeft; en hij roept met een luide stem tot de vier boodschappers, aan wie het werd gegeven het land en de zee te beschadigen,
> [3] en hij zegt: Breng geen schade toe aan het land en aan de zee, en ook niet aan de bomen, ***totdat*** wij de slaven van onze God aan hun voorhoofd zullen verzegelen.
> [4] En ik hoor het getal van hen, die verzegeld zijn: honderdvierenveertigduizend, die verzegeld zijn (…)

bescherming
Er staan vier boodschappers (Grieks: *aggelos*) die de vier winden van de aarde vasthouden, opdat er geen wind zal waaien over de aarde, of over de zee, of over enige boom (:1). En vervolgens dat er geen schade toegebracht zal worden aan het land en aan de zee en aan de bomen, totdat de 144.000 verzegeld zijn (:3-4). De verzegeling geeft de 144.000 bescherming tegen de oordelen die nog over de aarde zullen komen. Dat wordt later expliciet bevestigd. Bij de vijfde bazuin wordt opdracht gegeven alleen de mensen te beschadigen die *het zegel van God niet op hun voorhoofd hebben* (Opb. 9:4).

de grote dag van hun toorn
Na het zesde zegel (7:1) is de grote verdrukking voor Israël voorbij en worden de 144.000 verzegeld. Openbaring 7 vormt daarmee een intermezzo tussen het zesde en zevende zegel. Wanneer vervolgens het zevende zegel wordt geopend, ontstaat er een stilte van ongeveer een half uur (8:1). Daarop volgen de zeven bazuinen en barsten de oordelen los die in het vervolg van Openbaring worden beschreven. Na het zesde zegel werd immers gezegd: *…want de grote dag van hun toorn is gekomen* (Opb. 6:17).

Maar *wat* is de taak van de 144.000? Daarover meer in het volgende hoofdstuk.

3. de 144.000: wat is hun taak?

In de voorgaande hoofdstukken hebben we gezien *wanneer* de 144.000 op het toneel verschijnen. Met de woorden van Openbaring gezegd, is dat *na de opening van het zesde zegel* (Opb. 6:12). Volgens Matth. 24:29 is dat *onmiddellijk na de verdrukking van die dagen*. Joël beschrijft dat het volk dan *de naam van JAHWEH zal aanroepen* (Joël 2:32), terwijl Zacharia beschrijft hoe Hij komt en *Zijn voeten op de Olijfberg zullen staan* (Zach. 14:4). Het gedeelte in Mattheüs 24 geeft ons nog nadere uitleg van de gebeurtenissen die hierop volgen.

> *Mattheüs 24 (naar ISA)*
> [29] En onmiddellijk na de verdrukking van die dagen, zal de zon duister gemaakt worden, en de maan zal haar lichtschijnsel niet geven, en de sterren zullen van de hemel vallen, en de machten van de hemelen zullen geschud worden.
> [30] En dán zal het teken van de Zoon van de mens in de hemel verschijnen, en dán zullen alle stammen van het land heftig treuren, en zij zullen de Zoon van de mens zien, die komt op de wolken van de hemel, met veel macht en heerlijkheid.
> [31] En Hij zal Zijn boodschappers sturen met groot bazuingeschal, en zij zullen Zijn uitverkorenen uit de vier windstreken bijeenvergaderen, vanaf het ene uiteinde van de hemelen tot het andere.

de komst van de Zoon des mensen
We lazen in Zach. 13:9 en Joël 2:32 dat het volk de naam van JAHWEH zal aanroepen. Vervolgens zal Hij komen en Zijn voeten op de Olijfberg zetten (Zach. 14:4). In Mattheüs 24 lezen we dat na de verdrukking van die dagen, *alle stammen van het land zullen treuren en de Zoon van de mens zien komen op de wolken van de hemel.*

Zijn uitverkorenen bijeenvergaderen
In vers 31 wordt gezegd dat Hij vervolgens *Zijn boodschappers zal sturen*, die Zijn uitverkorenen zullen bijeenvergaderen uit de vier windstreken. Wie zijn deze boodschappers, anders dan de 144.000? Zij worden op dit tijdstip verzegeld en uitgestuurd om het uitverkoren volk te verzamelen, het volk Israël, dat verstrooid is onder de natiën (Deut. 30:1-5). De 144.000 worden dus gestuurd *buiten* het land. De Messias is aangekomen en staat op het punt Zijn Koninkrijk over de natiën te vestigen. Daarom worden de Israëlieten onder de natiën opgeroepen om, in overeenstemming met de profetieën, terug te keren naar het land.

beschermd
De grote verdrukking voor Israël is voorbij (Matth. 24:29), maar *de grote dag van hun toorn* (Opb. 6:17) vangt aan en nu is de volkerenwereld aan de beurt. Er volgen oordelen over de volkeren, die worden gesymboliseerd door zeven bazuinen (Opb. 8:6-9:21; 11:15-19). Het terrein van de missie van de 144.000 ligt buiten het land en daar is het vanwege de oordelen die gaan volgen, zeer onveilig. Zij worden verzegeld en beschermd tegen de gerichten die over de aarde komen. Bij de vijfde bazuin wordt dan ook uitdrukkelijk gezegd dat degenen die *het zegel van God op hun voorhoofd* hebben niet beschadigd mogen worden (Opb. 9:4).

het evangelie van het Koninkrijk
Mattheüs 24 vangt aan met een vraag van de discipelen aan de Heer, wat het teken is van Zijn *komst (> parousia = aanwezigheid)* en van *het einde van de aeon (> tijdperk)*. In Zijn antwoord geeft de Heer eerst een overzicht dat doorloopt tot *het einde van de aeon* (Matth. 24:3-14). Vers 14 sluit dit overzicht af met de woorden: *en dán zal het einde komen*.

Vanaf vers 15 gaat Hij terug en beschrijft Hij nader de gebeurtenissen die aan dit einde voorafgaan. Het evangelie van het Koninkrijk zal vóór het einde van de aeon in de hele wereld geproclameerd worden, tot een getuigenis voor alle natiën (Matth. 24:14).

Israël verzameld
De 144.000 zullen het evangelie van het Koninkrijk verkondigen. In dezelfde context waarin Openbaring 14 de 144.000 beschrijft, wordt gesproken over *een aeonisch evangelie* (Opb. 14:6). Dit goede bericht heeft betrekking op de toekomende aeon, waarin het Koninkrijk openbaar zal worden.

De Rechthebbende op de troon, de Zoon van David (Opb. 5:5), is de Heerser over Zijn volk en staat op het punt Zijn heerschappij vanuit Jeruzalem te vestigen. De 144.000 zullen dit evangelie van het Koninkrijk verkondigen, dat voor Israëlieten zal inhouden dat zij vanuit de natiën verzameld worden naar het land (Matth. 24:31; Ps. 106:47; Jer. 32:37). Maar deze proclamatie blijft niet beperkt tot Israël. Het evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld worden geproclameerd, *tot een getuigenis voor alle natiën*.

> *Mattheüs 24 (naar ISA)*
> [13] Maar wie verduurt tot het einde, die zal gered worden.
> [14] En dit evangelie van het koninkrijk zal in de gehele wereld geproclameerd worden, tot een getuigenis voor al de natiën, en dán zal het einde komen.

alle natiën
Het evangelie van het Koninkrijk is *tot een getuigenis voor al de natiën*. Ook zij zullen deze proclamatie horen. In het voorafgaande vers zegt de Heer dat wie zal verduren tot het einde, gered zal worden (:13).

Het einde betreft hier nog steeds *het einde van de aeon* (Matth. 24:3). De huidige boze aeon (Gal. 1:4) zal beëindigd worden en opgevolgd worden door *de toekomende aeon* (Marc. 10:30; Luk. 18:30). Degenen die zullen verduren tot het einde, zullen gered worden en de toekomende aeon ingaan: het geopenbaarde Koninkrijk op aarde (> de 1000 jaar).

4. de 144.000: de grote schare

Tenslotte wil ik over dit boeiende onderwerp nog een aantal zaken bespreken die niet zozeer met de identiteit van de 144.000 te maken hebben, maar wel nauw met hen samenhangen of waarvan men wel eens denkt dat het over hen gaat.

de grote schare
In de eerste plaats de verhouding van het gezelschap van de 144.000 tot die andere groep die in Openbaring 7 wordt genoemd: *de grote schare* of *menigte*. Wie zijn zij?

> *Openbaring 7 (naar ISA)*
> [9] Na dezen zag ik en zie: een grote schare, die niemand tellen kon, uit elke natie, en stammen, en volken, en talen, staat voor de troon, en voor het Lam, omhuld met witte gewaden, en met palmtakken in hun handen.

heel het volk
Eerst werden de 144.000 verzegeld en *daarna (> na dezen)* wordt gesproken van een grote schare. Deze menigte wordt niet geteld, zoals de 144.000, en wordt verzameld uit elke natie, en stammen, en volken, en talen, zoals voorzegd in de profeten (Deut. 30:3-5; Ez. 36:24-25; 37:21).

Van een aantal wordt niet gesproken, maar het gaat om een menigte die niemand tellen kan. In Micha 2:12 staat over de verzameling van Israël dan ook: "het zal er gonzen van de mensen". Bij de verzameling van de 144.000 betreft het *een selectie* uit het volk *Israël*, hier betreft het de verzameling van *heel het volk*. Zij worden verzameld naar het land.

gelovig Israël
Verderop wordt uitgelegd dat zij degenen zijn *die uit de grote verdrukking komen* (Opb. 7:14). Zij zijn het overblijfsel dat de grote verdrukking heeft overleefd en de naam van JAHWEH heeft aangeroepen. Daartoe behoort het deel van Israël dat tijdens de grote verdrukking in veiligheid is gebracht. Zacharia beschrijft hoe zij door het dal van de gespleten Olijfberg zullen vluchten (Zach. 14:4-5). Ezechiël spreekt over "de woestijn van de volken" (Ez. 20:35) en Openbaring over de vrouw die naar de woestijn vlucht en daar wordt onderhouden (Opb. 12:6,14). Daarnaast betreft het de Israëlieten die vanuit de natiën verzameld zijn naar het land.

In het land is het nu veilig. De Koning is aangekomen en heeft Zijn plaats op de troon in Jeruzalem ingenomen. Van daaruit zal Hij Zijn Koninkrijk over de natiën vestigen. Israël is inmiddels een gelovig volk en Hij slaat Zijn tent over hen uit. Hij woont te midden van Zijn volk en beschermt hen.

> *Openbaring 7 (naar ISA)*
> [15] Daarom zijn zij voor de troon van God, en zij dienen Hem dag en nacht in zijn tempel; en Hij, die op de troon zit, zal zijn tent over hen uitspreiden.

In Openbaring 14, waar het nog een keer over de 144.000 gaat, staat:

> *Openbaring 14 (naar ISA)*
> [3] (…) en niemand kon het lied leren dan alleen de honderdvierenveertigduizend, die gekocht zijn van de aarde.
> [4] Dezen zijn het, die niet met vrouwen werden bezoedeld, want zij zijn maagden. Dezen zijn het, die het Lam volgen, waar Hij ook heengaat. Dezen worden uit de mensen gekocht, eerstelingen voor God en voor het Lam.

eerstelingen
De 144.000 zijn *eerstelingen*, de eerste vruchten van de oogst uit Israël. De aanduiding *eerstelingen* veronderstelt dat er daarna nog een oogst volgt. De 144.000 vormen dus niet het geheel, maar het eerste deel van wat daarna verzameld wordt. Zij zijn een *selectie* met de speciale opdracht om de Israëlieten uit de volkeren bijeen te vergaderen. Zo verzamelt God, in overeenstemming met de profetieën, Zijn volk uit de natiën en brengt Hij hen terug naar het land (Deut. 30:3; Ez. 37:21). Daarnaast verkondigen zij *het evangelie van het Koninkrijk* tot een getuigenis voor *alle natiën* (Matth. 24:14).

De grote schare is dan de verzameling van Israëlieten uit de natiën, die door de bediening van de 144.000 worden bijeengebracht. Ezechiël ziet in zijn visioen een "zeer, zeer groot leger" (Ez. 37:10), waarvan vervolgens uitdrukkelijk wordt gezegd: "deze beenderen zijn heel het huis van Israël" (:11). Daarna belooft God hen uit hun graven te doen opkomen en hen naar het land van Israël te brengen (:12).

Dat is de grote schare die Johannes ziet: niet langer een selectie van 144.000, maar *heel het huis van Israël*, verzameld uit de natiën en teruggebracht naar het land.

5. de 144.000: dezelfde als de mannelijke zoon? (slot)

In de voorgaande hoofdstukken over de 144.000 hebben we deze groep geïdentificeerd. We weten nu *wie* zij zijn, *wat* ze gaan doen en *wanneer* ze zullen optreden. Alleen in Openbaring 7 en 14 wordt expliciet gesproken over de groep van 144.000, maar sommigen zien in het visioen van Openbaring 12 over de vrouw, die een mannelijke zoon baart, ook een beschrijving van de 144.000. De mannelijke zoon zou dan een uitbeelding zijn van de 144.000.

het teken
In Openbaring 12:1 wordt *een groot teken* gezien: een zwangere vrouw die op het punt staat een kind te baren. Vervolgens wordt *een ander teken* gezien: een grote draak die voor de vrouw staat. Deze draak heeft als doel om het kind, dat bestemd is voor de troon, te verslinden zodra het geboren wordt. Maar de mannelijke zoon ontkomt. Hij wordt voor het dreigende gevaar weggerukt naar God en Zijn troon. De vrouw vlucht daarop naar een veilige plek in de woestijn, waar ze 1260 dagen bewaard wordt.

wanneer?
We hebben nauwkeurig bepaald *wanneer* de 144.000 ten tonele komen en worden verzegeld. Dat is ná het zesde zegel (Opb. 6:12) en dat is *ná de grote verdrukking* (Matth. 24:29). De periode van de grote verdrukking vinden we ook beschreven in het betreffende hoofdstuk, Openbaring 12.

Openbaring 12 ISA
[5] En zij bracht een mannelijke zoon voort, die alle natiën zal hoeden met een ijzeren knots; en haar kind wordt weggerukt naar God, en naar zijn troon.
[6] En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats heeft, die door God gereed gemaakt is, zodat zij haar daar twaalfhonderd zestig dagen zullen voeden.

vóór de grote verdrukking
De wegrukking van de mannelijke zoon vindt plaats vlak voor een periode van 1260 dagen. De vrouw, die een uitbeelding is van (een deel van) Israël krijgt de gelegenheid om te vluchten naar de woestijn. Dit vinden we ook in Mattheüs 24, in Jezus' *rede over de laatste dingen*.

> *Mattheüs 24 (naar ISA)*
> [16] laten dán degenen, die in Judea zijn, vluchten naar de bergen.
> [17] Wie op het dak is, laat hij niet afdalen om iets vanuit zijn woonhuis te pakken.
> [18] En wie in het veld is, laat hij niet omkeren naar achteren om zijn kleding op te pakken.
> (…)
> [21] Want *dán zal er een grote verdrukking zijn*, zodanig als er niet geweest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en ook absoluut niet meer wezen zal.

chronologie
Een deel van Israël (de vrouw) zal naar de woestijn vluchten *vóór* de grote verdrukking. In Openbaring 12 wordt voor deze periode een duur van 1260 dagen genoemd. Dat is dan ook het moment waar*vóór* de mannelijke zoon wordt weggerukt. Maar de 144.000 komen pas *na de grote verdrukking* op het toneel, na het zesde zegel. Chronologisch kan de mannelijke zoon dus geen uitbeelding zijn van de 144.000. De mannelijke zoon wordt vóór de grote verdrukking weggerukt naar God en Zijn troon, terwijl de 144.000 pas ná de grote verdrukking worden aangewezen en verzegeld om hun taak op aarde uit te voeren.

gevaar
De mannelijke zoon in Openbaring 12 is in gevaar. De draak staat voor de vrouw, om zodra het kind geboren is, deze te verslinden (Opb. 12:4). Dat is dan ook de reden dat de mannelijke zoon wordt weggerukt naar God en Zijn troon (Opb. 12:5). Maar van de 144.000 lazen we dat zij *verzegeld* zijn om hen juist op aarde te beschermen tegen de komende gerichten (Opb. 7:3; 9:4). Zij hebben een taak uit te voeren, namelijk Israël verzamelen uit de volkeren en het evangelie van het Koninkrijk verkondigen tot een getuigenis voor alle natiën.

De 144.000 hoeven dan ook niet weggerukt te worden om hen te beschermen. Sterker nog, zij worden niet weggerukt naar *God en Zijn troon*, want hun taak is hier op *aarde*.

troon
De troon spreekt van heerschappij. De groep die wordt weggerukt naar Gods troon, is een gezelschap dat is bedoeld voor de heerschappij. De mannelijke zoon is Degene *die alle natiën zal hoeden met een ijzeren knots* (Opb. 12:5), een rechtstreekse verwijzing naar Ps.2:9 waar dit gezegd wordt over *de Messias*. Maar de wegrukking van de mannelijke zoon spreekt niet over de *hemelvaart* van Christus. Bij Zijn hemelvaart werd Hij opgeheven en nam een wolk Hem weg van hun ogen (Hand. 1:9). Van het dreigende gevaar zoals in Openbaring 12 is daar geen sprake.

de Christus
De mannelijke zoon moet dus een uitbeelding zijn van een gezelschap dat één gerekend wordt met Christus. Dit wordt van de 144.000 nergens gezegd, maar natuurlijk wel van *de ecclesia, die Zijn lichaam is* (Ef. 1:22-23).Hoofd en lichaam zijn één: *de Christus* (1 Kor. 12:12). Wanneer het lichaam compleet is, zal de ecclesia worden weggerukt om de Heer te ontmoeten (1 Thess. 4:17).

Gods voornemen is immers om in de Christus alles wat in de hemelen en op de aarde is, onder één Hoofd samen te brengen (Ef. 1:10)!

Lees hier meer over *de mannelijke zoon.*
Of beluister deze studie.